

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Proces nastanka Evropske Unije". Rad ima 6 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Fakultet za poslovne studije „Montenegro Business School“

ESEJ IZ PRAVA EVROPSKE UNIJE

Tema: Proces nastanka Evropske Unije

1

Fakultet za poslovne studije „Montenegro Business School“

Proces nastanka EU Projekat postizanja mira i stabilnosti poslije II svjetskog rata bio je osnova evropskih integracija. Evropi, onako razorenoj i opustošenoj, bila je neophodna obnova s ciljem obezbjeđivanja većeg ekonomskog rasta. Jednu od prvih ideja o oblicima zajedništva dao je Vinston Čerčil 1946. godine zagovarajući ideju o formiranju Sjedinjenih evropskih država. Ideja nije bila sasvim jasna i djelotvorna jer nije predviđala članstvo Velike Britanije pa su vrlo brzo uslijedili mnogi novi projekti rješavanja ovih problema. Prvi je bio Maršalov plan iz 1947. godine koji je predviđao ekonomsku, finansijsku i logističku podršku obnovi Evrope, ali slaba tačka ovog plana bilo je to što nije predvidio rješenje za prevazilaženje netrpeljivosti između sila Zapadne Evrope. Drugi plan je Šumanov plan iz 1951. godine koji je predviđao formiranje nedržavnih institucija u oblasti crne metalurgije. Nazvan je po ministru inostranih poslova Šumanu koji ga je izložio dok je pravi tvorac ovog dokumenta bio funkcionalista Žan Mone. Ovaj plan poslužio je kao uzor pri formiranju Evropske zajednice za uglj i čelik. Ona je formirana na osnovu Pariskog ugovora od 18. aprila 1951. godine. Ovu zajednicu isprva su činile Francuska, Njemačka, Italije, Holandija, Belgija i Luksemburg. Organi ove zajednice su: Visoka Vlast, Savjet, Asembleja i Sud pravde. Prvi predsjednik visoke vlasti bio je Žan Mone. 1957. godine, posle rimskih ugovora, formirane su još dvije zajednice: Evropska ekonomska zajednica Evropska zajednica za atomsku energiju Međutim, bilo je potrebno stvoriti čvršće političko jedinstvo na relaciji Francuska – Njemačka. Ugovori iz Matrihta 1992., iz Amsterdama 1997. i iz Nice 2004. godine stvorili su novu političku perspektivu. Poslije Matrihtskog ugovora, Evropska ekonomska zajednica, zajednica za uglj i čelik i Evropska zajednica za atomsku energiju prerasle su u EZ (evropsku zajednicu). Prvobitan cilj (ekonomska integracija) nije bio dovoljan već je trebalo ostvariti i političku integraciju; u tom smislu glavnu ulogu su imali poseban regionalni pravni poredak (koji nije ni državni ni međunarodni), zajednička bezbjedonosna i spoljna politika i evropska Centralna banka (sa sjedištem u Frankfurtu) sa jedinstvenom monetarnom politikom. Dalji proces integracije je još uvijek neizvjestan jer se postavlja pitanje ratifikacije ustava EU. Države članice EU Države članice predstavljaju esencijalnu komponentu svih odnosa unutar EU. Članstvo u EU je od velikog uticaja na mnoga pitanja značajna za države članice (politički sistem, nacionalne institucije, ekonomski sistem,...). Pošto svi politički procesi počinju u nacionalnoj državi i pošto se u njoj ne završavaju, oni bivaju podvrgnuti procesu evropeizacije. Treba istaći i činjenicu da su države članice

2

Fakultet za poslovne studije „Montenegro Business School“

različite i u istorijskom, kulturnom, jezičkom i mnogim drugim aspektima. Države članice imaju svoje nacionalne istorije, ustave, političke i privredne sisteme. Ovo za sobom povlači i probleme koji mogu da

proisteknu usljed ove različitosti. Tako je npr. struktura novoprimljenih država veoma različita, kako međusobno tako i u odnosu na države osnivače. EU je nastala akcijom 6 evropskih država - Francuske, Njemačke, Italije i zemalja Benelux-a. Na taj način su Njemačka i Francuska uspjele da riješe svoje dugogodišnje nesuglasice, a svoje bilateralne odnose regulisale su Jelisejskim ugovorom 1963. godine. Isprva je vodeću ulogu imala Francuska ali slomom komunizma Njemačka uzima primat. Ostale 4 države (posebno zemlje Benelux-a) uvijek prednjače u integracionim procesima i predstavljaju tvrdo jezgro evropskih integracija. Ipak i među njima nema potpune harmonije. Što se novih država tiče, one imaju nešto drugačiji položaj. One moraju da prilagode svoje sisteme osnovnim principima na kojima počiva EU, i u tom smislu ove države otpočinju proces usaglašavanja i prije pristupanja EU. Od velikog značaja je i veličina države članice, pa ih možemo podijeliti u 4 grupe: -velike (80% populacije EU) -srednje -male i -mikro države. Francuska, Njemačka i Velika Britanija se nazivaju „velikom trojkom“. Veličina države je od uticaja na politički i ekonomski sistem EU. Velike države imaju veći broj glasova u Savjetu, kao i veći uticaj u sferi diplomatije, politike i ekonomije (posebno spoljne politike). U procesu donošenja odluka u okviru EU česte su i koalicije; ovo omogućava malim državama uslove za neometan razvoj. Ipak, i dalje postoji opasnost da interesi malih država budu ugroženi. S jedne strane male države su se bavile pitanjem načina zaštite svojih prava u institucijama EU, dok su se sa druge strane velike države plašile da bi upliv malih država učinio neefikasnim institucije EU. Ovu suprotnost je donekle premostio model kvalifikovane većine glasova. U okviru 6 izvornih članica nema većih regionalnih problema, ali već je prvo proširenje donijelo ozbiljne suprotnosti. Problemi su se posebno množili ulaskom mediteranskih zemalja u EU (Grčke, Španije i Portugala). Tako u prvi plan izbija pitanje postizanja unutrašnje kohezije (saglasnosti); to je za sobom povlačilo formiranje fondova za države koje imaju niži nivo dohotka po glavi stanovnika. Međutim, da bi ove zemlje mogle koristiti pomenuta sredstva od njih se zahtijevalo da pristupe monetarnoj uniji. Struktura država članica je vrlo različita. Neke države su unitarne a neke federativne. Takodje, i ekonomska politika nije identična. Tako je Njemačka za razliku od Francuske tolerisala određene tendencije socijalne politike. Sa druge strane Velika Britanija se zalagala za ekonomski liberalizam. Nordijske zemlje kombinuju principe socijalne demokratije i striktno poštovanje tržišnih mehanizama.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com